

Berecz Endre Kajakkal

A kép 1950-ben készült Nógrádverőcén, ahova feleveztünk.

Volt három kajakunk. Egy-egy kajak kettőnké volt, saját tulajdon. Már nem emlékszem, hogy kitől és mennyiért vettük, de lehetett venni. Arra emlékszem, hogy egyáltalán nem jelentett megterhelést. Amikor 1949-ben kinevezetek, akkor kilencszáz forintos fizetést kaptam, ami akkor egy rettenetesen nagy összeg volt. Még ma is úgy érzem, hogy akkor volt a legtöbb pénzem. A Római-parton béreltünk helyet egy csónakházban. Nevetségesen alacsony volt a bérleti díj. Nyáron

minden vasárnap kajakozni mentünk. Nagy szigetkerüléseket csináltunk, megkerültük a Szentendrei-szigetet. Egyszer lementünk egészen Mohácsig, és onnan jöttünk vissza a kofahajóval. A kofahajó valahol a Nagyvásártelepnél kötött ki, és onnan még vissza fel kellett evezni a Római-partra. Rettentő nehéz volt, ott a legszűkebb a Duna, rettentő nagy sodor volt. Alig tudtunk felmenni, különösen a legszűkebb résznél, amikor az Erzsébet híd még a vízbe lógott, és csak egy bizonyos vonalon lehetett menni. Rengeteget mentünk, már a menyasszonyom, sőt akkor már amikor a feleségem volt, akkor is. Amikor lett gyerek, akkor abbamaradt.